

"Otger Cataló"

A memòria de Joan Llach, autor del llibre " La Piràmide Iniciàtica" en el que descriu, segons el seu parer, el missatge de les piràmides i el seu llenguatge cabalístic.

Llegint algun dels seus llibres vaig assabentar-me de la llegenda d'Otger Cataló.

J.S.O.

La mitologia tradicional catalana atribueix la fundació de Catalunya o Països Catalans a un personatge anomenat Otger Cataló. Aquesta llegenda ens diu el següent:

El cavaller Otger Cataló, va sobreviure a l'escomesa sarraïna que va arribar fins a les valls pirinenques. Tots els guerrers catalans havien mort. Només un va sobreviure malferit amagat a les muntanyes del Pirineus, el regne de la Princesa Pirene, filla del rei Túbal-Cafim rei dels pobles o nacions d'Hispania.

Va viure molt de temps sota la protecció de la seva tenda feta amb pell de cabra, atès tot el temps pel seu gos gànguil, que li era fidel, li tenia afecte i diàriament li llepava les ferides de les que, poc a poc, s'anava guarint. S'alimentava de les fruites silvestres i de la llet que li facilitava una ovella. En la mesura en que s'anaven guarint les seves ferides, Otger Cataló es dedicava a afilar les seves armes, amb el desig de tornar a guerrear contra aquells invasors que tirantitzaven Catalunya. Polia el seu escut i afilava la seva daga.

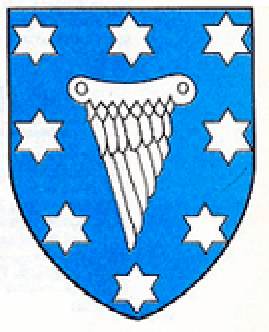
El temps anava passant, mentre ell romania a la cova sota l'advocació d'una verge negra, fins que va veure un senyal en el cel i com ja s'havia recuperat tot el seu vigor, va agafar la seva banya de caça i amb el seu buf la va fer ressonar profunda i prolongadament de tal manera que volà la seva ronca crida per valls i muntanyes estenent-se per tota Catalunya, convocant als seus homes, els catalans fidels a la catalanitat, a la lluita per a restituir el marc polític perdut, l'harmonia trencada, la independència, la llibertat i el reeiximent del seu poble dins el marc de la realitat natural que li era pròpia.

El gos gànguil, interpretant la crida del seu amo, la Crida de l'Otger Cataló, va emprendre veloç i infatigable carrera fins que va trobar el primer home en la soledat d'agrestos paratges. Amb els seus boixits, el fidel gos gànguil, li va fer entendre que volia que el seguís. L'home tot seguint el gos, fou conduït davant la presència d'Otger Cataló - alguns historiadors l'anomenen Príncep Otger Cathaló -, el qual li va donar el missatge que comunicés als catalans que el moment de tornar a lluitar contra els sarraïns i recuperar la independència dels Països Catalans i les nacions d'Hispania havia arribat. El

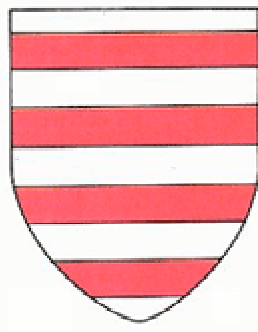
missatger va anar a donar la notícia a les persones més prestigioses del llinatge català perquè agafessin les armes que tenien al seu abast.

Així va ser com, de nou llocs diferents, van acudir amb els seus hostes, els més aguerrits barons de la terra catalana amb el deler de reconquerir els territoris forasteritzats pels sarraïns.

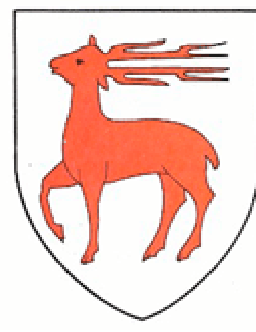
Aquests nou cavallers foren els senyors de: Cervelló, Erill, Ribelles, Montcada, Cervera, Pinós, Anglesola, Alemany i Mataplana. Aquest 9 cavallers són coneguts com "Els 9 Cavallers de la Terra" o també "Els 9 Barons de la Fama".

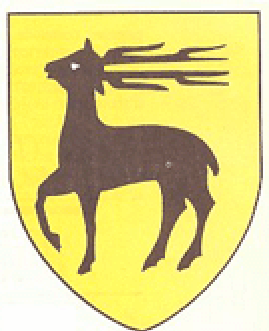
Alemany

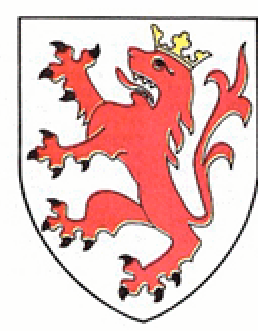
Anglesola

Cervelló

Cervera

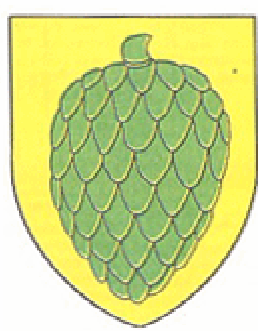
Erill

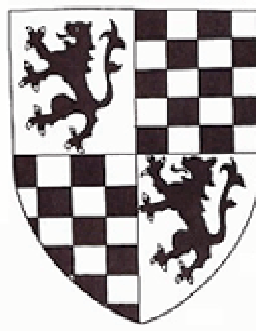
Mataplana

Montcada

Pinós

Ribelles

Otger Cataló els va conjurar a lluitar fins a la mort per la terra que els havia vist néixer fins alliberar-la del poder de la "mitja lluna" sarraïna que els havia imposat una cultura diferent de la que era la seva fe i el sentit de la seva Vida. A cada lloc – deien- els éssers humans han de poder viure segons les pròpies lleis naturals per a reeixir-se en plenitud. Viure la Vida és fer realitat el propi món interior, el de l'Esperit del Lloc que s'expressa per mitjà de la llengua del lloc.

Els nou cavallers ajuntaren les seves espases, jurant davant l'altar de la verge negra i juraren complir la seva paraula.

Aquests nou cavallers, van partir cap al combat, cadascú cap un lloc diferent, aconseguint la victòria més rotunda. L'únic que va tornar a quedar ferit, fou l'Otger Cataló, aquesta vegada però, triomfador. Otger Cataló, abans de morir, ordenà que el seu escut portés com a ornat, el símbol del gos gànquil perquè aquest animal havia donat testimoni de lleialtat incondicional i sense fi. (Alguns historiadors que segueixen paràmetres astrològics han dit que aquest gos simbolitza la constel·lació del Ca)

Otger Cataló va voler que el gos gànquil pintat al seu escut dugués un dogal d'or. Aquest va ser un escut simbòlic de Catalunya des del segle VIII fins el segle X en que Guifré I el Pelòs va reinstaurar com a escut català l'escut dels quatre pals vermells sobre fons groc. (Per alguns historiadors espiritualistes, ambdós, el gos i els quatre pals vermells sobre fons daurat, tenen el seu simbolisme respectiu corresponent al seu temps d'interiorització o d'exteriorització de l'ànima. Hi ha historiadors que atribueixen a Otger Cataló també l'escut dels quatre pals.)

Ambdós personatges, Otger i Guifré, duen noms gots o catalano-alemanys. Otger, en llengua germànica vol dir "Pàtria". Guifré, en llengua germànica vol dir "pau victoriosa". Otger també vol dir "Aquell que escolta la paraula" derivat del grec "ot" "que vol dir "orella". En llengua hebrea, "ot" vol dir "lletra".

També trobem la paraula "Otz Chaim" que té connotacions cabalístes relacionades amb l'Arbre de la Vida. La càbala és una ciència que es basa en la combinació de les lletres en funció del diagrama de l'Arbre de la Vida. Podem relacionar aquesta llegenda amb la càbala i els seus misteris? Probablement si,

ja que els quatre pals catalans també tenen un simbolisme iniciàtic: per determinat corrent cabalístic fan referència a les quatre lletres del nom de Déu -YHVH- que durant l'Edat Mitjana eren conegudes amb el nom de Tetragrammaton, amb els 4 elements de la Naturalesa i la Tetraktis de Pitàgores $1+2+3+4=10$. També els quatre elements de la Naturalesa o els simbolisme dels quatre evangelistes del Nou Testament bíblic.

La llegenda de l'Otger Cataló comporta unes relacions amb Alemanya, més enllà del fet que un dels seus cavallers es digués "Alemany". I també amb Dinamarca doncs el mite nacional danès es Holguer Danske (Otger Danès) els qual alguns historiadors relacionen amb el català Otger Cataló.(Això podria donar a un agermanament entre Catalunya i Dinamarca)

Al llarg de la historia d'Europa sempre que hi ha hagut un emperador alemany que ha tingut un conseller català al seu costat. Otger Cataló n'és un exemple. Hem esmentat el fet que un dels nou cavallers que va acudir a la crida d'Otger Cataló es diu precisament "Alemany". Amb Frederic II Hohenstaufen el conseller va ser Arnau de Vilanova. Amb Carles V el conseller va ser E.C.Agrippa, deixeble i seguidor del pensament filosòfic de Ramon Llull. El llibre més famós d'E.C.Agrippa porta per títol: "**De Occulta Philosophia, De Vanitate scientiarum Declamatio, In Artem breuem Raimundi Lulii (Ramon Llull) commentaria et Tabula Abbreuiata, Orationes et Epistolae**".

Tots ells formaven part d'un **pensament cultural i polític, segons el qual, la pau a la Terra entre tots els éssers humans, havia de fer-se realitat quan s'establís un ordre universal basat en la concòrdia i l'harmonia entre la diversitat de les cultures i llengües amb identificació autòctones o vernacles**. Tenia present aquella ensenyança bíblica que diu: "Déu va repartir els pobles per la Terra segons la seva llengua i costums".

Cada poble, doncs, té dret a un lloc, i és necessari que així sigui, en el que la seva ànima nacional pugui viure segons els dictats de l'Esperit i aquest Esperit es manifesta per mitjà de les diverses cultures vernacles.

Creien que la cultura del coneixement veritable es basa en l'observació dels fenòmens naturals. El seu pensament estava en la línia de Plató, Pitàgores, Galileu Galilei, Godescald, Ramon Sibiuda, Ramon Llull i altres pensadors de caire naturalista. Antoni Gaudí també ens ha deixat per escrit que la seva matemàtica i la seva geometria es basava en observacions de la naturalesa.

A aquest pensament jo l'anomeno "**vernaclisme**". Aquest pensament **sempre ha estat present en la cultura del nacionalisme català i el seu concepte de nacionalisme, es pot considerar cristià** (dic cristià però no dic catòlic perquè el catolicisme és una interpretació del cristianisme que s'ha fet dogmàtica). Aquest nacionalisme no és racista sinó espiritual en base a un concepte naturalista i científic de la divinitat. L'entenc en la línia del què Francesc Pujols en va dir "Pantologia" i Spinoza " Panteisme".

Donar a conèixer aquesta cultura, ha estat i és la missió dels Països Catalans, segons ens explica molt bé Francesc Pujols en el seus llibres i en concret en el titulat "Concepte General de la Ciència Catalana" i "La visió artística i religiosa d'en Gaudí".

La mitologia del Sant Graal s'associa als cavallers i entre aquests als que es relacionen amb la llegenda **Otger Cataló**. Si analitzen la llegenda d'Otger Cataló, hi veurem que es fa referència a la **xifra nou**. També van ser nou els cavallers que es van reunir a Casp per redactar el **Compromís de Casp**, en relació a la successió del rei dels catalans a la mort del rei Martí I l'Humà. Aquest rei català, - segons ens diu l'historiador Pere Català i Roca en el llibre "Càtars i catarisme a Catalunya" escrit conjuntament amb Anna Mª Adroer i Tasis, a la pàgina 41, " uns documents datats el **1399** trobats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó ens diuen que (el Calze del Sant Sopar de Jesús i els Apòstols o **Sant Graal**) fou ofert a **Martí I l'Humà** pel prior del convent de Saragossa en una gran cerimònia i amb la presència dels nobles de la Cort. Després del 1399, sabem que fou guardat a la capella del Palau Major de la Pl del Rei (Saló del Tinell) de Barcelona, i el 1415, en morir el capellà que que vetllava les joies i relíquies de la Capella Reial, el rei Ferran I "el d'Antequera" (Trastàmara castellà) va manar el trasllat d'aquestes a la sagristia de la catedral (de Barcelona). Més tard, l'any 1437, el rei Alfons "el Magnànim" (Trastàmara castellà) donà el calze (Sant Graal) junt amb altres joies a la catedral de la ciutat de València on encara avui podem contemplar-lo"

La xifra nou - així com també el calze del Sant Graal i les **verges negres** - ho trobem en la llegenda o història de la fundació dels **Templers**. Hug de Payns **per a fundar l'Orde del Temple del Rei Salomó es va reunir amb nou cavallers**. Reuneix nou cavallers com l'Otger Cataló, com en el

Compromís de Casp....Jo penso que no es deia "Payns" sinó "Pinós" i que seguia una línia iniciada **quatre-cents anys abans amb l'Otger Cataló. Un dels cavallers que va acudir a la crida d'Otger Cataló, quatre-cents anys abans de constituir-se el Temple es deia Pinós. Les dues "crides" , la del Temple amb Hug de Payns o Pinós i la de la Fama amb Otger Cataló estan fetes amb la presència de nou cavallers.** Trobo que és significatiu. (En el cas del temple, Hug de Payns o Pinós per mitjà de Bernat de Claravall també està relacionat com l'Otger Cataló amb una verge negra i les dues estan relacionades amb una interpretació simbòlica que té quelcom a veure amb l'astrologia i la Via Làctia. Recordem que la Patrona de Catalunya és una verge negra Nostra Senyora de Montserrat com ho és la de Nostra Senyora de Montgrony.)

Avui dia les armes dels cavallers no són bèl·liques, - ni espases, ni bombes ni fusells -, avui dia som pacífics; les armes dels cavallers són els coneixements i la funcions dels cavallers són fer d'advocats, matemàtics, químics, físics, informàtics, empresaris, polítics,

Aquells lectors que vulguin aprofundir en el pensament de E.C.Agrrippa, deixeble de Ramon Llull i conseller de l'Emperador alemany Carles V (que també va ser rei d'Espanya amb el nom de Carles I i es va retirar al monestir de l'orde de Sant Jeroni a Yuste, prop de Cáceres) poden llegir el seu llibre més emblemàtic: "De Occulta Philosophia, De Vanitate scientiarum Declamatio, In Artem breuem Raimundi Lullii (Ramon Llull) commentaria et Tabula Abbreviata, Orationes et Epistolae".

En aquest llibre s'explica, fins i tot, **com s'han d'organitzar les nacions d'Europa en funció de les seves identitats vernacles**, que són les identitats relacionades amb les lleis basades en l'observació de la naturalesa i les seves configuracions astrològiques i a més, ens aporta interessant informació per a deduir les concepcions espirituals de la mentalitat nacionalista d'estil català que es pot trobar darrera la llegenda de **l'Otger Cataló i els 9 Barons de la Fama** (associats al culte a les verges negres) i darrera del dels 9 cavallers que van acudir a la crida d'**Hug de Payns o Pinós i els 9 cavallers que van fundar l'Orde del Temple del Rei Salomó**, (els templers també van associats al culte a les verges negres com els barons de la Fama d'Otger Cataló) el caràcter d'una organització feta per a "**crear un Estat dins dels Estats**" quelcom que si es demostra que Hug de Payns, en realitat era el català Hug de Pinós com jo crec, tindria un sentit nacionalista igual com la llegenda d'Otger Cataló. De fet alguns historiadors diuen que la **Taula del Rei Salomó, és una mapa amb la configuració de les nacions vernacles de la Terra** indicant un ordre nacionalista que s'hauria de restituir per instaurar la Veritat, la concòrdia, la pau i la justícia al món.

Jordi Salat
josalort@hotmail.com

**MÚSICA SOBRE L'OTGER CATALÓ COMPOSADA PER FELIP PEDRELL (1841-1922)
GRAN COMPOSITOR NATURAL DE TORTOSA RECONEGUT I ADMIRAT A TOTA
EUROPA**

El dia 16 de Juny de 2007 va tenir lloc una trobada cultural al Santuari de Nostra Senyora de Montgrony . Es va interpretar en un acte de recuperació de la memòria històrica el dia 16 de Juny de 2007 en el Santuari de Nostra Senyora de Montgrony.

Sobre l'obra de Felip Pedrell per a piano "**Marxa fúnebre d'Otger Cataló** aquesta obra feia més de 100 anys que no s'interpreta a Catalunya

Marxa fúnebre d'Otger Cataló de Felip Pedrell

Interpretada per la pianista Carme Rusiñol . Doctora en musicologia per la Universitat de Barcelona i grabada amb la col·laboració de Jordi Salat i Oriol Muñoz

[Escoltar la marxa funebre de Felip Pedrell](#)

Informació de Felip Pedrell (1841-1922)

http://ca.wikipedia.org/wiki/Felip_Pedrell

<http://www.gaudiallengaudi.com/CM003%20Pedrell.htm>

<http://www.alcanar.com/cultura/fpedrell.htm>

Els Pirineus

Pedrell conreà gairebé tots els gèneres musicals. D'entre les seues òperes destaca "I Pírinei", basada en la trilogia "Els Pirineus", de V. Balaguer, estrenada al liceu de Barcelona el 1902.

El comte Arnau

Una altra de les òperes importants del mestre Pedrell és «El comte Arnau», amb text de Joan Maraga

Monestir de Montserrat i Felip Pedrell

<http://ddd.uab.es/pub/recmus/02116391n11-12p357.pdf>

Congrés internacional de música catalana

<http://www.raco.cat/index.php/RecercaMusicologica/issue/current/showToc>